

Het besluit om in te enten moet met name door de Commissie worden genomen in samenwerking met de betrokken lidstaat in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid (Scofcah). Het besluit om rondom de haard tot noodvaccinatie over te gaan kan door de betrokken lidstaat als noodmaatregel worden genomen na kennisgeving aan de Commissie, mits de fundamentele belangen van de Gemeenschap niet in het gedrang komen. Een dergelijk besluit moet opnieuw aan een onderzoek worden onderworpen door de Commissie en in het kader van het Scofcah. De Commissie kan dan verdere geëigende maatregelen nemen.

Vogels die niet bestemd zijn voor de productie van vlees en/of van consumptie-eieren of om in het wild te worden uitgezet vallen uitdrukkelijk niet onder de in Richtlijn 92/40/EEG vastgestelde controlemaatregelen. Als de ziekte echter wordt ontdekt bij andere vogels dan voor commerciële doeleinden gehouden pluimvee, moet de betrokken lidstaat de Commissie in kennis stellen van alle maatregelen die zij neemt. De Commissie kan dan verdere passende maatregelen nemen in de context van Richtlijn 90/425/EEG⁽²⁾ van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt.

Naar aanleiding van de recente uitbraak van vogelpest in Nederland heeft de Commissie inderdaad reeds een aantal maatregelen genomen ter aanvulling van de in Richtlijn 92/40/EEG vastgestelde minimummaatregelen, waaronder een zeer recente maatregel inzake de inenting van in dierentuinen gehouden vogels⁽³⁾.

(¹) PB L 167 van 22.6.1992.

(²) PB L 224 van 18.8.1990.

(³) Door de Commissie op 25 april 2003 goedgekeurde beschikking, PB L 105 van 26.4.2003.

(2003/C 268 E/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1406/03
van Luigi Vinci (GUE/NGL) aan de Commissie

(23 april 2003)

Betreft: Territoriaal werkgelegenheidspact van Lamezia Terme

Gezien de volgende feiten:

- Tussen 1996 en 2001 zijn in de Europese Unie in het kader van de structuurfondsen 89 territoriale werkgelegenheidspacten gefinancierd, waaronder dat van Lamezia Terme, dat bij decreet nr. 948 van 29 januari 1999 van het Italiaanse Ministerie van Financiën is goedgekeurd. Het voorziet in een investering van ongeveer 48 miljoen euro ter financiering van 66 bedrijfsinitiatieven, waarvan er 30 over het grondgebied van Lamezia Terme verspreid zijn.
- Het consortium „Sviluppo ex-area Sir”, ook wel „LameziaEuropa” genoemd, is voor dit pact verantwoordelijk.
- De financiering betreft de bouw van 49 nieuwe bedrijven, 16 uitbreidingen en één heropening in de sectoren nijverheid (37), agro-industrie (12), toerisme (15) en diensten (2).
- Het doel was om 903 arbeidskrachten in dienst te nemen waarbij 699 nieuwe banen zouden worden gecreëerd.
- De leiding van „LameziaEuropa” beroemt zich op het welslagen van het pact enkel en alleen op basis van het feit dat de Cassa Depositi e Prestiti op 29 januari 2003 aan de betrokken bedrijven een nieuwe financiering heeft toegestaan.
- Lamezia Terme wordt gekenmerkt door een hoog werkloosheidspercentage, vooral onder vrouwen en jongeren. Tegelijkertijd neemt de arbeidsonzekerheid voortdurend toe, een en ander door het niet naleven van de contracten en de veiligheidsvoorschriften op de arbeidsplaatsen en door het massale zwartwerk.
- De georganiseerde misdaad profiteert van deze illegale situatie om haar eigen criminele activiteiten te financieren en de plaatselijke overheid te beïnvloeden. Hierdoor is een gevaarlijke verstrengeling met de plaatselijke politieke klasse ontstaan, die heeft geleid tot de ontbinding van de gemeenteraad.

- Het scheppen van arbeidsplaatsen en de strikte naleving van het in het pact opgenomen „legaliteitsprotocol” zou een prioriteit moeten vormen voor de instellingen, onder andere met het doel een effectieve controle op de investeringen te bevorderen.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Kan de Commissie mededelen hoeveel kredieten tot dusverre zijn verstrekt?
2. Welke controlevoorschriften zijn, ook op communautair niveau, goedgekeurd om na te gaan of de bedrijven hun verplichtingen nakomen?
3. Hoeveel werknemers zijn daadwerkelijk in elk bedrijf aangenomen en kan worden uitgesloten dat genoemde bedrijven zwartwerkers in dienst hebben?
4. Welke maatregelen zal de Commissie nemen indien vastgesteld wordt dat de aangevane verplichtingen niet zijn nageleefd?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(26 mei 2003)

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat voor het territoriaal werkgelegenheidspact van Lamezia Terme geen subsidies uit de structuurfondsen ter beschikking zijn gesteld, maar dat het gefinancierd is met nationale middelen.

Derhalve is de Commissie niet in staat de gestelde vragen te beantwoorden.

(2003/C 268 E/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1436/03 van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(15 april 2003)

Betreft: Vrouwenorganisaties — begrotingslijn A-3046

In haar antwoord op mijn vraag E-0344/03⁽¹⁾ met betrekking tot begrotingslijn A-3046 inzake vrouwenorganisaties, stelt mevrouw Diamantopoulou dat er in 2002, na publicatie van een openbare oproep, twee voorstellen werden ingediend. Alleen voor het project van de Associazione IRENE werd subsidie toegewezen, met als voornaamste motivering het transnationale karakter en de financiële situatie van de beoordeelde voorstellen.

Wat was de naam van de andere organisatie, waarvan het voorstel werd afgewezen? Wat hield het project van deze organisatie precies in? Welke criteria hebben tot afwijzing geleid? Waarom kent de Commissie het bedrag van de subsidies in zijn geheel toe aan een enkele organisatie? Anders gezegd, welke waarde werd toegekend aan het selectie criterium „financiële situatie van de voorstellen”? Betreft het hier cofinanciering? Zo ja, in welke mate?

⁽¹⁾ PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 211.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(21 mei 2003)

Onder verwijzing naar het antwoord op vraag E-0344/03⁽¹⁾ wordt het geachte parlementslid meegedeeld dat de afgekeurde aanvraag in het kader van de open oproep tot het indienen van voorstellen nr. VP/2002/14 afkomstig was van de International Abolitionist Federation (IAF).

De FAI beoogt het netwerk SOS Trafficking en de bestaande voorzieningen ter ondersteuning van vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van mensenhandel in Denemarken, Frankrijk, Italië en Slowakije te versterken. Dit werd evenwel niet in overeenstemming geacht met de desbetreffende oproep tot het indienen van voorstellen, die bedoeld was ter financiering van een netwerk waaraan de voornaamste actoren op het terrein van de hulp aan slachtoffers van mensenhandel deelnemen om zo hun capaciteit te vergroten en transnationale uitwisselingen en de overdracht van informatie, ervaringen en goede benaderingen te vergemakkelijken.